

[Poulsgaard.]

man læse, at en seminarielærer, der jo normalt ingen forskningsforpligtelse har, i løbet af en kort årrække har fået bevilget 366.788 kr. til en øjensynlig økonomisk meget krævende undersøgelse. Det drejer sig om noget så betydningsfuldt og samfundsrelevant, at man bliver helt stakåndet derved, som det, der til en begyndelse hed »de akustiske og fysiologiske forhold under blokfløjtespil«, og som nu betegnes »organologisk undersøgelse af blæseinstrumenter«. Forhåbentlig er der tale om dommedagsbasuner efter bevillingernes størrelse at dømme. Hvor er de samfundsrelevante resultater? Hele nationens forventning er snart på bristepunktet. Må vi få et trut i trompeten.«

Jeg er også på bristepunktet af spænding, med hensyn til hvad ministeren vil svare, men jeg tror næsten, at jeg på forhånd ved, hvad ministeren vil svare, for jeg har før stillet spørgsmål om, hvad der forskes i – Joakim von And, den gamle gni'er, og ældre mænds seksualliv og den slags ting – og da har svaret lydt, at det er noget, som ikke kommer ministeren ved, at forskningen skal være fri.

Taletiden er udløbet her i første omgang, men jeg venter spændt på et svar fra ministeren.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Hr. Poulsgaard har ganske ret i, at han ikke behøvede at være særlig spændt på det svar, jeg ville afgive her i dag. Det er nemlig præcis det samme, som jeg har afgivet ved lignende lejligheder, hvor hr. Poulsgaard eller andre fra fremskridtspartiet har spurgt vedrørende bestemte bevillinger til forskning. Mit svar er også denne gang, at ifølge lov nr. 199 af 24. maj 1972 påhviler det ikke undervisningsministeriet, men forskningsrådet at tage stilling til, hvad der skal forskes i. Jeg har ingen planer om at ændre den gældende lov, og derfor har jeg heller ingen planer om at tage det spørgsmål op, som hr. Poulsgaard her har rejst.

Poulsgaard (FP):

Jeg vidste, hvad svaret ville blive, men må jeg så ikke sige til ministeren: når jeg stiller disse spørgsmål, er det ikke for at genere hende, men fordi jeg tror, vi kan være enige om, at vi er valgt herind for at forvalte forretningen Danmark og få fornuftige love til at

køre dette samfund, men jeg gad nok se, hvor fornuften er henne i dette her. Så kan ministeren nok så mange gange komme og sige, at hun ikke vil ændre ditten og datten. Vi ser nu, hvordan det går på universiteterne, hvor ministeren heller ikke vil gribe ind, dér er vi ude i det rene ragnarok. Jeg er enig i, at vi skal have en forskning, at der er ting, det er relevant at forske i, men det er folkettinget, der afgør bevillingerne til forskningen, og så må folkettinget også have hånd i hanke med, hvad disse bevillinger skal bruges til. Det går simpelt hen ikke på den nuværende måde. Man gør den seriøse forskning til grin, hvis vi skal bruge penge på sådan noget fuldstændig volapyk. Men jeg forstår, det er den linje, den socialdemokratiske undervisningsminister har lagt. Jeg skal ikke nævne navne, men jeg kan da godt meddele undervisningsministeren, at medlemmer af hendes egen gruppe har sagt til mig, at dette var et godt spørgsmål, og at man bærer sig fuldstændig vanvittigt ad. Så tag engang og drøft det i den socialdemokratiske gruppe, mon så ikke I kunne komme til erkendelse og den sunde fornuft til sidst kunne få lov til at sejre.

Mimi Jakobsen (CD):

Man kan naturligvis have forskellige politiske opfattelser med hensyn til værdien af bevillinger til forskningsprojekter i almindelighed, og jeg kan også strække mig så langt som til at erkende, at vi som almindelige dødelige folketingsmedlemmer ikke kan vurdere værdien af et isoleret forskningsprojekt, når dette tages ud af en sammenhæng, som dels udgøres af den hjemlige, dels den udenlandske forskning på dette område, men så er min forståelse for hr. Poulsgaards spørgsmål også udtømt.

Det vil sikkert ikke være vanskeligt at latterliggøre et forskningsemne over for den brede befolkning, når man trækker det ud af en sådan sammenhæng, det er bare ikke særlig rimeligt at gøre det, men også dette er tilsyneladende en politisk vurdering, og jeg skal med glæde overlade fremskridtspartiet at køre denne linje.

Med hensyn til det konkrete eksempel må det være rimeligt at uddybe projektets formål bare en lille smule. Lige så vel som man for at forstå undervisning i tale- og sangundervisning må have et grundigt kendskab til de fysiologiske forhold, der gør sig gældende, må